

Århus d. 20/6 2010

Kære Forsvarsudvalg.

Som musiker i Prinsens Musikkorps er jeg vant til at udtrykke mig i lyd og toner, formidle og engagere, men de seneste dage har jeg skullet varetage helt andre funktioner. Jeg har forsøgt at bruge min kreativitet til at finde en måde at overbevise jer om, at en lukning af Prinsens Musikkorps vil være katastrofalt. Ikke bare for mig som musiker, men i særdeleshed for Forsvaret og kulturen i Danmark. Det er en på alle måder uvant og akavet situation at stå i.

Selvfølgelig har det nogle personlige konsekvenser, men når jeg skriver til jer nu, er det de store vidtrækkende konsekvenser, der bekymrer mig mest.

I går stod jeg i Karup til en båret hjemtagelse. Stemningen der var, som altid, frygtelig trist, men jeg kunne ikke lade være med at tænke på, hvor tomt det ville have været, hvis ikke der havde været et musikkorps med ved modtagelsen. Musik kan noget som intet andet kan. Musik kan så meget mere end ord. Og måske netop derfor er det så svært for mig at sætte ord på. Jeg er sikker på, at de pårørende ved en sådan hjemtagelse sætter stor pris på musikkorpsets deltagelse og den respekt vi viser soldaterne.

Vores musikkorps er en del af den danske kulturarv. Igennem de seneste forsvarsforlig har man lukket musikkorps i Danmark i den tro, at det gav besparelser. Det har klart og tydeligt vist sig ikke at være tilfældet. Det har tværtimod resulteret i, at de tilbageværende musikkorps rejser land og rige rundt for at nå at dække det behov, der reelt er for militærmusikken.

Der ER nemlig brug for militærmusikken. Både som kulturbevarende instans, men så sandelig også som Forsvarets ambassadører. Hvilke andre enheder i Forsvaret når ud til så mange mennesker som musikkorpsene? Jeg vil vove den påstand, at det er der ingen der gør! Forsvaret får ikke bedre PR, og med det niveau militærorkestrene har i dag, burde man i stedet gøre alt for at bevare, promovere, udnytte og opmuntre dem.

Efter min bedste overbevisning, er Forsvarets vigtigste våben er ikke krudt og kugler, det er kultur, for uden den er der jo slet ikke noget at forsvare, og jeg håber med dette brev, at jeg har fået jer til at overveje nøje, hvad det er I er ved at gøre.

Med venlig hilsen

Anne Mette Hansen

Haslevangsvej 70

8210 Århus V